

JOHANNES OG JENSEN OG HANSEN OG KLODSHANS



»Herren er nådig.« Ordene kender vi fra forskellige sammenhænge. Men der er andre forhold, som også peger på dette, selv om vi vel i regelen ikke tager notits heraf.

Det kommer bl.a. til udtryk igennem vore navne. Mange personligheder og subjektive faktorer spiller ind, når vi giver vore børn navne. Langt fra altid spørger vi efter et navns betydning, men mere om det klinger smukt. I dette stykke er vi ofte et produkt af de omgivelser, vi lever i. Og det skal man nok ikke beklage sig så meget over. På hebraisk har mange navne mening. Navnet *Johannes* er afledt af det hebraiske *Johanán*, som betyder: Herren er nådig. Selv om vore navne ikke umiddelbart har mening, er der ikke desto mindre adskillige danskere, som den dag i dag med deres navne peger på, at Herren er nådig. Måske uden selv at vide det, og måske uden selv at tro, at det er rigtigt. Det sidste er jo det mest triste.

Op gennem middelalderen var Johannes det almindeligste mandnavn i den germanske kristenhed. Ikke underligt, når man betænkter, at der både var en apostel Johannes og en Johannes Døber, som man kunne opkalde efter. Fra Johannes kan afledes navne som f.eks. Jon(es), Jøns, Jens, Jes, og Hans, Johan, Jan m.fl.

Det er ikke mindst i efternavne, i de almindelige *-sen*-navne, at danskere ikke kan løbe fra, at de har en kristen historie. I 1973 var *Jensen* det almindeligste efternavn (368.600), og

Hansen kom på en 3. plads (297.900), mens *Nielsen* kilede sig ind herimellem (349.100). Altså: omkring 666.000 danskere peger i deres efternavn på, at Herren er nådig. Hertil kan så lægges de, som hedder *Johansen*, *Jansen* m.v.

Blandt de almindeligste fornavne i begyndelsen af 70'erne kommer *Hans* på en 4. plads, *Jens* på en 5. plads, *Johannes* på en 15. plads, *John* på en 21. plads og *Jan* på en 22. plads. Så også igennem fornavne peger adskillige danskere på, at Herren er nådig.

Selv ikke en negativ sprogdannelse som *Klodshans*, *Pralhans*, *Dumrian*, har forhindret, at navne, der kan afledes af Johannes, stadig er populære.

Måske er *Klodshans* i denne sammenhæng slet ikke så klodset en sammensætning. Det minder i hvert fald om, at Herren er nådig - og det siger jo noget om Gud - mod de mennesker, som igennem synd og på anden måde har klodset i det.

Om vi nu hedder det ene eller det andet, så forandrer det jo ikke, at Gud for Jesu skyld er nådig mod alle.

Når vi derfor møder en Jensen og Hansen og Johansen, eller en Hans, en Jens, en Johannes, en John og en Jan, kunne det måske være en ide at komme ind på deres navne. På en fornuftig måde, naturligvis. Og det

Kai Kjær-Hansen

Født 1945.

Student fra Rønne Statsskole 1964. Forår 1969 rejsesekretær i KFS.

Teologisk embedseksamen fra Københavns Universitet 1972.

Fra 1973 lærer i Ny Testamente ved Menighedsfakultetet (MF) i Århus.

Fra maj 1974 orlov fra MF. Udsendt af Den danske Israelsmission som dansk præst i Jerusalem. Samtidig studier ved Det hebraiske Universitet.

November 1982. Theol dr. fra Lunds Universitet på afhandling om Jesu navn.

gælder jo ikke blot disse navne, men også så mange andre, fordi vi i vores navneskik er »bibelske« - selv om vi og mange andre har glemt betydningen af navnene.

Så vi, der hedder Jensen og Hansen - disse almindelige navne - skal måske ikke være så kedede af det. Det siger noget om Herren, at han er nådig. Og at han også er det mod alle de andre Jensen'er og Hansen'er i vort land. Uden at de måske ved det. Ja, er nådig med enhver, der er en »Klodshans« - og i Jesus har fundet en nådig Gud.

Kai Kjær-Hansen